

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/220/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819206889
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8819206889.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Vaľušom v spore žalobkyne: O. S., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. T. XXX/XX, XXX XX U. F. Q., zast. JUDr. Igor Šafranko, so sídlom AK vo Svidníku, ul. Sov. Hrdinov 163/66, 069 01 Svidník, proti žalovanému: VÚB leasing, a.s., Mlynské Nivy 1, 820 05 Bratislava, IČO: 31 318 045, zast. Beňo & partners AK, s.r.o., so sídlom Nám. sv. Egídia č. 93, 058 01 Poprad, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.038,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.038,02 eur od 20.02.2020 až do zaplataenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, zo dňa X.X.XXXX, v časti Omeškanie s úhradou Splátok, v znení: „V prípade ak sa Klient dostane do omeškania s úhradou jednej Splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace Spoločnosť Klienta vyzve k úhrade dlžnej sumy. Ak Klient nereaguje na výzvy Spoločnosti a nesplní si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy, poverí Spoločnosť zmluvného partnera mimosúdnym vymožením svojej pohľadávky. V prípade vymoženia pohľadávky Spoločnosti je Klient povinný uhradiť náklady spojené s mimosúdnym vymožením pohľadávky Spoločnosti vo výške 295,20 € s DPH.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré trovy je povinný zaplatiť žalovaný a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.038,02 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.038,02 eur od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému do zaplataenia sumy 2.038,02 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej sa domáhala, aby súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, zo dňa X.X.XXXX, v časti Omeškanie s úhradou Splátok, v znení: „V prípade ak sa Klient dostane do omeškania s úhradou jednej Splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace Spoločnosť Klienta vyzve k úhrade dlžnej sumy. Ak Klient nereaguje na výzvy Spoločnosti a nesplní si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy, poverí Spoločnosť zmluvného partnera mimosúdnym vymožením svojej pohľadávky. V prípade vymoženia pohľadávky Spoločnosti je Klient povinný uhradiť náklady spojené s mimosúdnym vymožením pohľadávky Spoločnosti vo výške 295,20 € s DPH.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa XX.XX.XXXX bola ňou, ako kupujúcou a spoločnosťou: AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s. ako predávajúcim, uzatvorená Kúpna zmluva, ktorej predmetom bol predaj motorového vozidla zn. J. A., dátum prvej evidencie: XX.XX.XX, číslo karosérie: R., za dohodnutú

kúpnu cenu vo výške 6 446,-- eur (ďalej len „Kúpna zmluva“). Časť kúpnej ceny motorového vozidla vo výške 2 000,-- eur (záloha) zaplatila predávajúcemu pri podpise Kúpnej zmluvy a časť kúpnej ceny vo výške 4 446,-- eur mala byť predávajúcemu zaplatená prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej medzi kupujúcim a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. najneskôr do 7 dní odo dňa podpisu tejto zmluvy. Pri podpise Kúpnej zmluvy bola ňou, ako dlžníkom a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľom uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere, č. XXXXXXXXXX, v ktorej bol uvedený predmet financovania A, predmet financovania B a spôsob financovania časti kúpnej ceny motorového vozidla vo výške 6 446,-- eur. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zanikla dňa 01.01.2018 v dôsledku rozdelenia, pričom jej právnymi nástupcami sa stali spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a v rámci divízie QuatroCar je právny nástupcom žalovaný, spoločnosť VÚB Leasing, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 318 045. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere, č. XXXXXXXXXX, zo dňa X.X.XXXX je uvedená celková výška úveru 5.426,-- eur, počet splátok 72 vo výške 122,34 eura, ročná úroková sadzba vo výške 19,02 %, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 19,02 % a priemerná RPMN vo výške 18,24 % (ďalej len „Zmluva o úvere“). Celková suma, ktorú mala za poskytnutý úver zaplatiť predstavovala 8.808,48 eura. Doposiaľ na predmetný úver zaplatila 6.484,02 eura. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení: „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.“ Podľa § 52a zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení: „(1) Ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. (2) Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.“ Podľa § 15 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (platný a účinný v čase uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere): „Zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.“ Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú som uzatvorila ako spotrebiteľka so žalovaným, dodávateľom finančnej služby. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (platný a účinný v čase uzatvorenia Zmluvy a zmluvy o zabezpečení): „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: - adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ ZoSÚ), - celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (§ 9 ods. 2 písm. g/ ZoSÚ), - ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ). Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, písm. c), g) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách: „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa). V zmysle kúpnej zmluvy mala záujem uzavrieť zmluvu o úvere na sumu 4.446,-- eura, čo činil doplatok kúpnej ceny, avšak zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX, zo dňa X.X.XXXX obsahovala aj predmet financovania B. - doplnkový tovar, služby vo výške 980,-- eur, o čom som pri uzatváraní kúpnej zmluvy nebola informovaná. Podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Keďže predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného v tomto prípade predstavuje rozdiel medzi tým, čo na úver zaplatila (6.484,02 eura) a skutočne poskytnutým plnením (4.446,-- eur - doplatok kúpnej ceny), t.j. sumu vo výške 2.038,02 eura. Podľa § 53 ods. 1 OZ „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“ Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, zo dňa X.X.XXXX obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to v časti Omeškanie s úhradou Splátok: „V prípade ak sa Klient dostane do omeškania s úhradou jednej Splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace Spoločnosť Klienta vyzve k úhrade dlžnej sumy. Ak Klient nereaguje na výzvy Spoločnosti a nesplní si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy, poverí Spoločnosť zmluvného

partnera mimosúdnym vymožením svojej pohľadávky. V prípade vymoženia pohľadávky Spoločnosti je Klient povinný uhradiť náklady spojené s mimosúdnym vymožením pohľadávky Spoločnosti vo výške 295,20 € s DPH.“ V zmysle tohto ustanovenia, sa mala zaviazat' aj na úhradu nákladov spojených s mimosúdnym vymožením pohľadávky žalovaného. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky žalovaného, ktoré mu môžu vzniknúť s vymáhaním pohľadávky, a ktoré si on sám určil pevnou sumou vopred. Výšku nákladov žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil, a aj preto ich požadovanie od spotrebiteľa odporuje dobrým mravom. Zmluvy žalovaného už opakovane posudzovala aj Slovenská obchodná inšpekcia, ktorá napr. v rozhodnutí č. H. zo dňa XX.XX.XXXX konštatovala, že: „Vychádzajúc z citovaných ustanovení zákona ako aj z výsledkov kontroly správny orgán dospel k záveru, že obchodná praktika, ktorú účastník konania používa pri poskytovaní spotrebiteľských úveroch pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, v rámci ktorej účastník konania - spotrebiteľa v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím Zmluvy o úvere neinformuje prostredníctvom Formulára o zmluvných podmienkach spotrebiteľského úveru - neprijateľnou zmluvnou podmienkou prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s obsahom Formulára a jeho doručenia a prevzatia, ktoré má podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, niesť sám (§ 4) - neoprávnene v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 2 písm. l) zvyšuje spotrebiteľský úver (istinu) o „náklady spojené s poskytnutím pôžičky“ v sume 1 223,43 €, ktoré nie sú úverom - neoprávnene v rozpore s § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch znižuje celkové náklady spotrebiteľa spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru (cenu úveru) o sumu 1 223,43 € - zavádza spotrebiteľa uvádzaním nepravdivých údajov o výške úveru, ktorý je vyšší než v skutočnosti je, a o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorá je nižšia než v skutočnosti je - uvádza spotrebiteľa do omylu v otázke ceny úveru, ktorá je podstatne nižšia než v skutočnosti je - v Zmluve o úvere neuvádza výšku a termíny jednotlivých splátok v členení na splátky istiny úrokov a iných poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch - v rozpore s § 15 zákona o spotrebiteľských úveroch nerešpektuje účel sledovaný viazaným spotrebiteľským úverom určeným na kúpu tovaru - nerešpektuje ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch a o zmluvách v otázke hlavného predmetu plnenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (výšky úveru a jeho ceny) vykazuje znaky nekalej obchodnej praktiky, ktorá je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a ktorá môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe tým, že vybočuje z pravidiel čestnej obchodnej praxe a všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti a značne obmedzuje schopnosť spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácii inak neurobil.“

3. Žalobca k žalobe doložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Prehľad splátok a úhrad, Rozhodnutie SOI, č. H. zo dňa XX.XX.XXXX.

4. Z Kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že táto bola uzatvorená v zmysle § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka, medzi predávajúcim AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. a kupujúcim, teda žalovanou. Predmetom zmluvy bola kúpa automobilu značky J. A. s dátumom prvej evidencie dňa XX.XX.XXXX. Kúpna cena za automobil bola dohodnutá vo výške 6.446,- eur vrátane DPH. Časť kúpnej ceny vo výške 2.000,- eur bola predávajúcemu zaplatená v hotovosti pri podpise tejto zmluvy a zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 4.446,- eur bude predávajúcemu zaplatená prostredníctvom úveru na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej medzi kupujúcim a obchodnou spoločnosťou Consumer FINANCE Holding, a.s. IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné nám. 12, 060 01 Kežmarok 1, na bankový účet predávajúceho č. XXXXXXXXXX/XXXX najneskôr do 7 dní odo dňa podpisu tejto zmluvy. V prípade omeškania s úhradou zvyšnej časti kúpnej ceny je kupujúci povinný zaplatiť predávajúcemu zmluvnú pokutu vo výške časti kúpnej ceny zaplatenej v hotovosti pri podpise tejto zmluvy; táto zmluvná pokuta je splatná v prvý deň omeškania s úhradou zvyšnej časti kúpnej ceny. Zmluvné strany sa zároveň dohodli, že uplynutím prvého dňa omeškania kupujúceho s úhradou zvyšnej časti kúpnej ceny zároveň dôjde k ukončeniu účinnosti tejto zmluvy (rozhľadováca podmienka účinnosti). V zmysle odst. l. predmet zmluvy - predávajúci touto zmluvou predáva kupujúcemu automobil špecifikovaný vyššie vrátane jeho súčastí, príslušenstva za vyššie uvedenú kúpnu cenu a kupujúci týmto automobil od predávajúceho za dohodnutú kúpnu cenu kupuje.

5. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako spoločnosť a žalobkyňa ako klient uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo výške pôžičky 5.426,00 eur. Celková suma pôžičky bola vo výške 8.808,48 eur. Výška splátok 122,34 eur a počet splátok 72. Ročná úroková sadzba bola určená vo výške 19,02 %, rovnako aj odplata vo výške 19,02 %. Najvyššia prípustná výška odplaty

predstavovala 23,16 %. Termín prvej splátky bol dohodnutý na deň XX.XX.XXXX, ďalšie splátky boli splatné vždy 22.dňa v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na XX/XXXX.

6. Právny zástupca žalovaného vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že Doplatok kúpnej ceny a kúpna cena za doplnkový tovar sú celkom jednoznačne predmetom úverového financovania, lebo na zaplatenie všetkých týchto položiek si žalobca vzal spotrebiteľský úver. Kúpna cena predmetu financovania B v sume 980,- € je súčasťou istiny predmetného úveru, a teda je v zmluve zahrnutá do výšky úveru celkom, nakoľko predstavuje cenu služieb dodaných v zmysle požiadavky spotrebiteľa. Uvedené služby si žalobca dojednal v rámci zmluvného vzťahu so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA Auto a.s. a s predmetnými poskytnutými službami súhlasil, čo osvedčil aj svojim podpisom na predmetnej faktúre. Dané služby v zmysle uvedenej faktúry, ktoré si žalobca objednal, nesúvisia s predmetom podnikania žalovaného a vznikli ako následok zmluvného dojednania medzi žalobcom a treťou osobou. Žalovaný v danom vzťahu vystupuje ako osoba poskytujúca úver, ktorého účelom bolo práve prefinancovanie služieb špecifikovaných v predmetnej faktúre. Teda uvedený zmluvný vzťah je mimo dispozíciu žalovaného, nakoľko žalovaný je len spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je najmä poskytovanie spotrebných úverov a teda v rámci svojej podnikateľskej činnosti poskytuje svojim klientom finančné prostriedky, o ktoré však musia klienti žalovaného vopred požiadať. Teda pokiaľ ide o financovanie predmetu financovania B žalovaný ako osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v úverovej zmluve poukazuje na financovanie predmetu kúpy, ktorý si žalobca dohodol s predávajúcim a je konkrétne vyjadrený vo faktúre, ktorej vystaviteľom je dodávateľ predmetných služieb a tovaru, a to spoločnosť AUTOCENTRUM AAA Auto a.s. a ktorú žalobca potvrdil svojim vlastnoručným podpisom. Celková výška spotrebiteľského úveru predstavovala sumu 5.426 €, z toho na financovanie kúpy konkrétneho tovaru bolo spotrebiteľovi poskytnutých 4.446 € a na doplnkový tovar 980 € - všetky položky tvoria istinu úveru a o tejto skutočnosti bol spotrebiteľ výslovne upovedomený jednak v predzmluvnom formulári ako aj v zmluve o spotrebiteľskom úvere a s takouto výškou spotrebiteľ súhlasil. Celková výška úveru bola teda jasne a zrozumiteľne v zmluve vyjadrená a žalobca nevie v čom spočíva zavádzanie, či nepravdivosť daného údaju, zároveň žalovaný poukazuje na skutočnosť, že žiaden hmotnoprávny predpis platný na území SR neurčuje čo môže, respektíve čo nesmie tvoriť istinu úveru. Podľa právneho názoru žalovaného je v plnej dispozícii zmluvných strán dohodnúť sa na výške poskytnutých prostriedkov tvoriacich výšku istiny každého úveru. Všetky predpoklady pre výpočet RPMN, ktoré sú doplnené do vzorca RPMN sú uvedené v článku spôsob financovania zmluvy a sú označené príslušným písmenom zo vzorca, konkrétne splátka bez poistenia „Ak“, výška úveru celkom „S“, počet splátok „n“, RPMN „X“, interval splátok. V tomto smere žalovaný poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 3Co/7/2017, v ktorom odvolací súd vyslovil názor, že predpokladmi použitými pre výpočet RPMN je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrovej sadzby a prípadných poplatkov. Všetky tieto údaje zmluvná dokumentácia obsahuje. Žalovaný v tomto smere poukazuje na to, že predmetná náležitosť vyplýva priamo z textu Zmluvy, a to konkrétne pod samotným nadpisom Zmluvy je uvedená špecifikácia zmluvných strán, a teda údaje právneho predchodcu žalovaného ako veriteľa úveru, a to názov, adresa, IČO, DIČ apod. v nasledovnom znení: Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné Námestie 12, 060 01 Kežmarok apod. spotrebiteľskom úvere, kde je v článku 1. Totožnosť a kontaktné údaje veriteľa / sprostredkovateľa spotrebiteľského úveru výslovne uvedená špecifikácia v súlade s vyššie uvedeným. Na základe uvedeného, nemožno prisvedčiť tvrdeniu žalobcu o tom, že by v Zmluve absentoval údaj o adrese predávajúceho v súlade s § 9 ods. 2 písm. c) Zákona. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že táto zmluvná podmienka je v súlade s právnym poriadkom SR a nie je v rozpore s žiadnym ustanovením zákona. Táto podmienka naopak vyplýva priamo z zákona. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Ide o účelne vynaložené náklady na uplatnenie pohľadávky, ktorých suma bola v Zmluve v zmysle § 9 ods. 9 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch presne uvedená. Podľa § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia Zmluvy od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

7. Na pojednávaní dňa 06.05.2020 právny zástupca žalobkyne uviedol, že trvajú na podanej žalobe v celom rozsahu a popierajú všetky skutkové tvrdenia, ktoré uviedol zástupca žalovaného vo svojom písomnom vyjadrení. Zástupca žalobkyne trvá na skutkových tvrdeniach, ktoré uviedli do písomnej žaloby, poukazujú na obdobné rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, ktoré riešili obdobné prípade.

8. Zástupca žalovaného uviedol, že trvá na jeho písomnom vyjadrení v celom rozsahu. Poukazuje na dôvody, na základe ktorých žiada, aby súd rozhodol podľa návrhu žalovaného a v zmysle toho žiada žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Svoje vyjadrenie chcel doplniť aj listinnými dôkazmi, ktoré má k dispozícii. Ide o predmetnú faktúru, rozsudkom Krajského súdu Žilina, sp. zn. 5CoCsp/7/2020-316, ktorý riešil obdobnú vec a takisto predložil súdu doplnenia vyjadrenia k žalobe.

9. Vo svojom podaní - doplnenie vyjadrenia k žalobe, právny zástupca žalovaného uvádza, že Doplatoč kupnej ceny a kúpna cena za doplnkový tovar sú celkom jednoznačne predmetom úverového financovania, lebo na zaplataenie všetkých týchto položiek si žalobkyňa vzala spotrebiteľský úver. Tvrdenie žalobkyne, že nebola informovaná o financovaní predmetu B považuje žalovaný za účelové. Uvedené služby si žalobkyňa dojednala v rámci zmluvného vzťahu so spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA Auto, a.s. a s predmetnými poskytnutými službami súhlasila, čo osvedčila aj svojim podpisom na predmetnej zmluve. Na podporu svojich tvrdení poukázal žalovaný na rozsudok Krajského súdu Žilina, sp. zn. 5CoCsp/7/2020 zo dňa 31.03.2020, kde v skutkovo a právne obdobnej veci odvolací súd uviedol: „Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu a s argumentáciou žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu, že predmet kupnej zmluvy nemôže byť bez ďalšieho považovaný za výhradný predmet financovania spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľovi okrem chýbajúcej dohody s veriteľom nemôže nič brániť tomu, aby spotrebiteľským úverom financoval aj iné predmety financovania, ktoré sú predmetom jeho dohody s tretími osobami. Spotrebiteľ si môže vziať úver na financovanie jedného tovaru, viacerých tovarov, viacerých služieb, alebo kombinácie viacerých tovarov a služieb. Tieto tovary a služby môže financovať sčasti sám, alebo ich môže financovať výlučne z úverových zdrojov. V danom prípade žalobca kúpu motorového vozidla financoval sčasti z vlastných prostriedkov a sčasti z úveru. Kúpu ostatných vecí a služieb financoval výlučne z úveru, ktorý mu poskytol veriteľ. Pokiaľ ide o financovanie predmetu financovania B, odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že žalovaný ako osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v úverovej zmluve financuje predmet kúpy, ktorý si žalobca dohodol s predávajúcim a je konkrétne vyjadrený vo faktúre, ktorej vystaviteľom je dodávateľ predmetných svojím vlastnoručným podpisom. Žalovaný ako veriteľ neponúka doplnkový tovar a služby ako povinnú súčasť kupnej zmluvy a teda aj úverového financovania. Spotrebiteľ mal možnosť uzavrieť kúpnu zmluvu výlučne na tovar A, teda na osobný automobil. Veriteľ nepredáva ani auto, ani doplnkový tovar, ani poistenie. Veriteľ len financuje tovar a služby podľa záujmu spotrebiteľa. Veriteľ nemá povinnosť hodnotiť cenu tovaru a služieb, ktorých výber neovplyvňuje. Výška kupnej ceny je vecou dohody medzi kupujúcim a predávajúcim...“ Predpoklady pre výpočet RPMN sú uvedené v listine Informácie o RPMN, ktoré sú podpísané žalobkyňou. Celková výška úveru bola teda jasne a zrozumiteľne v zmluve vyjadrená, zároveň žalobca poukazuje na skutočnosť, že žiaden hmotnoprávny predpis platný na území SR neurčuje, čo môže, resp. čo nesmie tvoriť istinu úveru. Podľa právneho názoru žalovaného je v plnej dispozícii zmluvných strán dohodnúť sa na výške poskytnutých prostriedkov. Na základe vyššie uvedeného žiadal právny zástupca žalovaného žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

10. Z predloženej faktúry / daňového dokladu č. M. zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že táto faktúra bola vyhotovená pre žalobkyňu z dôvodu predaja osobného automobilu zn. J. A. X.X Q. k č. leasingovej zmluvy XXXXXXXXXX, a to na celkovú úhradu 7.426,00 eur. V celkovej čiastke 7.426,00 eur je už podľa tejto faktúry zahrnutá zľava vo výške 353,00 eur. Svojim podpisom žalobkyňa zároveň súhlasila s odhlásením vozidla na svoju osobu.

11. Taktiež svojim podpisom žalobkyňa súhlasila aj s Potvrdením o Informácii o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN, dňa XX.XX.XXXX.

12. Podľa priloženej poisťnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, bola medzi žalobkyňou a spoločnosťou Lloyd 's (v skratke) uzatvorená poisťná zmluva, poisťný program Carlife Garance 12* so začiatkom poistenia XX.XX.XXXX a do XX.XX.XXXX. Poisťné je jednorazové a platí sa za celú dobu poistenia vo výške 353,00 eur. Taktiež bol určený aj limit najazdených km pre zánik poistenia, a to 10.000 km. Poistenie zaniká ku dňu, kedy vozidlo dosiahne limit najazdených km pre zánik poistenia alebo ku dňu ukončenia poistenia, podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr. Poistenie tiež zaniká dňom, kedy došlo k zmene vlastníctva k vozidlu. S Poisťnou zmluvou žalovaná súhlasila, o čom svedčí aj jej podpis na tejto zmluve.

13. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

14. V zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Ako vyplýva z § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

16. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

17. Ako vyplýva z § 107 ods. 1 až ods. 3 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, príhľadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

18. V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti (§ 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch).

21. Podľa § 2 ods. 1 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely zákona sa rozumejú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

22. V zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverových zmlúv (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá

zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. V zmysle § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

29. V zmysle § 3 ods. 3 a ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. (s odkazom na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

30. Podľa § 369 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

31. Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

33. Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

34. V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

36. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatvárala žalovaná ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalovanou bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobkyne ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

37. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

38. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

39. Ďalej súd zistil, že podľa zmlúv sa na predmetný právny vzťah mali použiť aj ustanovenia Obchodného zákonníka.

40. V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnú a obchodnoprávnú úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom lex specialis ku lex generalis, pričom použitie

Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-zväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné zväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho zväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

41. Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný zväzkový vzťah, absolútny obchodný zväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný zväzkový vzťah.

42. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

43. Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu.

44. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobkyňou ako spotrebiteľom a žalovaným ako dodávateľom bola uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalobkyni, ktorá sa ho zaviazala vrátiť za stanovených podmienok.

45. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom (žalovaným) a žalobkyňou bola uzatvorená zmluva o pôžičke, na základe ktorej bola žalobkyni poskytnutá pôžička vo výške 5.426,- eur, ktorú sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 72 mesačných splátkach v stanovenej výške 122,34 eur, vždy k 22.dňu v mesiaci. Tieto skutočnosti neboli zo žiadnej zo strán popreté. Súd však považoval niektoré ustanovenia za sporné, čím sa zaoberal nižšie.

46. Uzavretá úverová zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§1 ods. 2 zákona). Žalovaný je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaná je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z., musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.

47. V danom prípade zmluve chýba údaj požadovaný podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon výslovne vyžaduje špecifikáciu splátky, aká časť z nej náleží istine, aká časť úroku a koľko z nej predstavujú prípadné poplatky. Splátky v zmysle požiadavky zákonnej úpravy musia byť špecifikované, teda rozpísané podľa hodnoty istiny a hodnoty úroku, príp. poplatkov v jednotlivých splátkach. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch zákon, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných

poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky). Spotrebiteľ by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť.

48. V rozsudku zo dňa 27.11.2014 vo veci sp. zn. 7Co/220/2014 Krajský súd v Prešove uviedol - „Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcou z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. je i to, že táto zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia. Tento nedostatok spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov.“

49. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalovaný pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalobkyňa v predmetnom prípade však túto možnosť nemala, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj aj uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010).

50. Pokiaľ ide o právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a P. T., na ktorý vo väčšine prípadov žalobcovia odkazujú, súd sa tejto problematike venuje v nasledujúcich bodoch, na ktoré odkazuje.

51. V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 5. a 6. otázku uviedol, že Článok 10 ods.2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

52. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice, daný záver je však vzhľadom na napadnuté ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľný, nakoľko v tomto konkrétnom prípade ide o vnútroštátne právo - Zákon, ktorý nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

53. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch je teda od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať "výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov". Slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa.

54. V danom prípade je tu zrejmy konflikt medzi Smernicou a Zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že

žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

55. V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok.

56. Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho Zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu/cieľa Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad Zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty.

57. Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem (bližšie k danej problematike napríklad aj <http://www.najpravo.sk/clanky/preco-rozsudok-sdeu-vo-veci-home-credit-slovakia-c-a-klara-biroovanie-je-sposobily-zmenit-rozhodovaci-ux-sudov-sr.html>).

58. V súlade s § 220 ods. 2 CSP súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti P. T., je potrebné uviesť, že judikatúra vyšších súdov sa v otázke jeho aplikácie odlišuje. Súd preto poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

59. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

60. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 súd poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/104/2016 zo dňa 30. 03. 2017, v ktorom sa uvádza: „Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem. Súd je preto názoru, že napriek odkazu žalobcu na predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

61. Súd poukazuje v danej súvislosti aj na rozsudok NS SR z 28.06.2016 sp. zn. 7Sžo61/2015, porov. tiež pri použití historického výkladu k totožnej dikcii podľa zákona č.258/2001 Zz. rozsudok NS SR vo veci 7Cdo/128/2016). Slovenská republika do nového Zákona o spotrebiteľských úveroch prevzala z predchádzajúceho zákona totožnú dikciu splácania spotrebiteľských úverov podľa splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

62. Zároveň súd poukazuje na názor vyslovený Krajským súdom v Trenčíne v rozhodnutí sp.zn. 27Co/36/2017 zo dňa 28. 02. 2017: „K poukazu na rozsudok Súdneho dvora EU zo dňa 09.11.2016 zn. C-42/15 odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 4. júla 2006, C-212/04 Adeneler, v ktorom uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na

obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity, a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (pozri analogicky rozsudok zo 16. júna 2005, Pupino, C-105/03, Zb. s. I-5285, body 44 a 47). Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho, toto právo prináleží len vnútroštátnym súdom.“

63. Súd tiež poukazuje na ďalšie rozhodnutia, a to na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/2/2017 zo dňa 28. 06. 2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/7/2017 zo dňa 24. 07. 2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/164/2017 zo dňa 27. 06. 2017.

64. Pre absenciu (povinných) náležitostí zmluvy je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva z cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Aj absencia iba jednej z nich má tie isté dôsledky.

65. Pri posudzovaní spotrebiteľských zmlúv je potrebné si uvedomiť, že nie je dôležité to, že spotrebiteľ zmluvu podpísal a s podmienkami zmluvy súhlasil. Ustanovenia zmluvných podmienok, ktoré sú formulárove predtlačené a neumožňujú jednoznačne slabšej strane (spotrebiteľovi) ich modifikáciu, predstavujú možnosť vyvolania nepriaznivých následkov na strane spotrebiteľa (Nález Ústavného súdu ČR III. ÚS 562/12 zo dňa 24.10.2013, I. ÚS 199/11). Tento uhol pohľadu spočívajúci v rozhodujúcom princípe a to princípe ochrany práva spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany je rozhodujúci pri spotrebiteľských právnych vzťahoch.

66. Vychádzajúc z uvedeného je potom žalobkyňa povinná vrátiť žalovanému len hodnotu toho, čo jej dodávateľ poskytol, bez akéhokoľvek navýšenia, teda bez úrokov z úveru a bez akýchkoľvek poplatkov, poistenia, bankových poplatkov.

67. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

68. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

69. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

70. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.038,02 eur predstavujúceho rozdiel medzi reálne poskytnutými finančnými prostriedkami a úhradami žalobkyne, zdôvodňujúc to tým, že úver je bez úrokov a bez poplatkov a pokiaľ ide o úrok úver aj v rozpore s dobrými mravmi.

71. Žalobkyňa v podanej žalobe namietala, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. c), g) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

72. Súd okrem vyššie uvedených skutočností súhlasí s názorom žalobkyne, že zmluva takisto neobsahuje povinnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch a to

konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o konečnej splatnosti úveru. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť.

73. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

74. Súd mal za preukázané, že žalobkyňa v prospech žalovaného uhradila sumu 8.484,02 eur (z toho akontácia predstavovala 2.000 eur). Vzhľadom na skutočnosť, že predmetný úver súd vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov a s prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaný žalobkyni poskytol celkovo sumu úveru 5.426,00 eur, má súd za to, že žalovaný je povinný vrátiť žalobkyni plnenie získané bez právneho dôvodu, teda bezdôvodné obohatenie podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Rozdiel medzi poskytnutými prostriedkami zo strany žalovaného a žalobkyňou uhradenými prostriedkami činí sumu 2.038,02 eur.

75. Nakoľko žalobkyňa žiadala súd, aby určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, v časti omeškania s úhradou splátok, súd sa musel vysporiadať aj s touto časťou žaloby.

76. Podľa ustanovenia § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

77. Podľa ustanovenia § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

78. Podľa ustanovenia § 298 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

79. Ako vyplýva z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

80. Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav vrátane vydania bezdôvodného obohatenia, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len kolektívne záujmy spotrebiteľov). Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

81. Žalobkyňa si zároveň uplatnila úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.038,02 eur odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia. Vzhľadom na priznaný nárok, súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.038,02 eur

od 20.02.2020 (žaloba doručená žalovanému dňa 19.02.2020) do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

82. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

83. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

84. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a túto priznal žalobkyni, ktorá mala vo veci plný úspech.

85. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

86. Žalobkyňa bola v súdnom konaní úspešná v celom rozsahu, a preto jej súd priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. O konkrétnej výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia

87. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.